

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 8. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Franz Schröder GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. august 2021 af Franz Schröder GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 2. juni 2021 i sag T-856/19 — Franz Schröder mod EUIPO

(Sag C-475/21 P)

(2022/C 64/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Franz Schröder GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwältin L. Pechan og N. Fangmann)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og RDS Design ApS

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 8. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Franz Schröder GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie (Polen) den 24. august 2021 — A.S. mod Bank M. SA

(Sag C-520/21)

(2022/C 64/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A.S.

Sagsøgt: Bank M. SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ samt effektivitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en retslig fortolkning af den nationale lovgivning, hvorefter parterne, ud over at kunne kræve tilbagebetaling af de beløb, der er betalt som led i opfyldelsen af aftalen (for så vidt angår banken: lånekapitalen; for så vidt angår forbrugeren: månedlige indbetalinger, gebyrer, kommissioner og forsikringspræmier) med tillæg af morarenter regnet fra tidspunktet for betalingsanmodningen, i tilfælde af, at en låneaftale indgået mellem en bank og en forbruger erklæres for ugyldig fra dens indgåelse fordi den indeholdt urimelige kontraktvilkår, også kan fremsætte et hvilket som helst yderligere krav (herunder krav om vederlag, erstatning, tilbagebetaling af omkostninger eller indeksering af betalte beløb) henset til at:

1. den person, som har erlagt den pengemæssig modydelse, midlertidigt er blevet frataget muligheden for at råde over sine penge, hvorved denne har mistet muligheden for at investere dem og dermed opnå en fortjeneste heraf,
2. den person, som har erlagt den pengemæssig modydelse, har afholdt omkostninger til forvaltningen af låneaftalen og overførelsen af pengene til den anden part,
3. modtageren af den pengemæssig modydelse har opnået en fordel, som går ud på, at denne midlertidigt har kunnet bruge en anden persons penge, herunder investere dem, og dermed opnå en fortjeneste heraf,
4. modtageren af den pengemæssig modydelse midlertidigt havde mulighed for uden vederlag at bruge en anden persons penge, hvilket ikke ville være muligt på markedsvilkår,

5. pengenes købsværdi er faldet over tid, hvilket udgør et reelt tab for den person, der har erlagt den pengemæssig modydelse,
6. en midlertidig tilrådighedsstillelse af penge med henblik på brug kan betragtes som opfyldelse af en tjenesteydelse, for hvilken den person, der har erlagt den pengemæssig modydelse, ikke har modtaget vederlag?

(¹) EFT 1993, L 95, s. 29.

Appel iværksat den 24. august 2021 af Innovative Cosmetic Concepts LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-196/20, Chanel mod EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)

(Sag C-523/21 P)

(2022/C 64/14)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Innovative Cosmetic Concepts LLC (ved advokats J. Oria Sousa-Montes, P. Revuelta Martos og I. Temiño Cenicerós)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Chanel

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 16. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres.

Appel iværksat den 25. august 2021 af PL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-586/19, PL mod Kommissionen

(Sag C-537/21 P)

(2022/C 64/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: PL (ved advocate N. de Montigny)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, og den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale de af appellanten afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten i det væsentlige fremført følgende anbringender og argumenter:

1. Om forkastelsen af det første led i annullationssøgsmålets første anbringende

Det af Retten anvendte udtryk »angiveren« fremgår ikke af tjenstemandsvedtægten og synes at antyde en forudindtaget og negativ vurdering.

Ved at kræve, at det godtgøres, at der bestod en sammenhæng mellem den anfægtede bedømmelsesperiode og den erklæring, som appellanten fremsatte over for OLAF, begik Retten en retlig fejl og handlede i strid med den retspraksis, der kan udledes af sag T-689/16.